

Ekstraktutskrift
av Senjen og Tromsø Fogderis påtegning av 6/1 1864 på Tromsø
Stiftsdirektions ekspedisjon av
31/12 1863.

I Anledning af foranstaande meddeles at Løkhelle Laxelv der ikke er skyldsat Jord, men skyldsat Fiskeri, har en Skattekjeld af 1 Wog, ny 2 Ort 15 sk.

I Fortiden eiedes den ene Halvdel af Staten og den anden har alletider lagt "ad mensam pastoris" paa Trondenes og hvorfor denne Halvdel henhører under det Slags Præstegods, der kaldes Mensalgods eller Mensalgaarde.

Staten solgte for endel Aar siden sin Halvdel, saavidt erindres for 30 Spd. og Jordafgift 5 Skpr. 1 1/3 Fjdkr. til Lars Lind der senere har optaget Ingebrigts Olsen som medeier for $\frac{1}{4}$ i den hele Laxelv, Lars Lind og Ingebrigts Olsen have forpagtet den halve Del, der laa ad mensam pastoris og på denne Maade have de drevet Fiskeriet for den ene halvdel som Eiere og far den anden ser Forpag tere.

Angaaende Fiskerettigheden faldt der i Aarene omkring 1845 Underrettsdom, hvorved Rettigheden nærmere blev bestemt. Denne Dom ble upaanket.

Denne Laxelv eller Fiskeret er meget ilde likt af Naboen hvoraf den største Del er Finner, der i Almindelighed have lidet Agtelse for Andres Eiendom, idetmindste at dette Slags. Det hele Væsen er ogsaa i Strid med vor Lovgivning i det Hele, navnlig Loven 5-21 Oprindelsen til denne særegne Tilstand hidhører derfra, at hele Laxelvdalens Dalføre var ubeboet indtil den allersidste Tid og at i den Tid, hvori det saaledes var Almindelig har man sat sig i Besiddelse af Laxefisket, som alene, eller i ethvert Fald væsenligt, foregaard vad Elvens Munding. Fra den Tid af at Nybyggere (af finsk Folkeslægtskab) nedsatte sig langs Elven, har Fiskeriet vært forstyrret af disse –

Grundeiere, som det har forarget, at de ikke havde nogen Fiskeret. Dette er derfor ogsaa nu meget ubetydeligt. Det kan selvfølgelig blive lige saa rigt som tidligere, naar det fredes, men Fredningen kræver Opsyn og Bekostning af forskjellig Art, men bekostningen nedsætter selvfølgelig Eiendommens Værdi i tænksomme Folks Dom. Det bedste vilde visstnok være om det kunde blive indrettet saa at Grundeierne langs Elven kunde blive Kjøbere eller Eiere og Fiskeriet en Fælleseiendomfor dem. Om Brugen maatte der oprettes faste og bestemte Regler. Paa at lade Fiskeretten følge Grunden, langs Elven bør man neppe tænke, hovedsagelig fordi, som bemerket, Hovedfisket foregaar ved Elveoset.

Senjen og Tromsø Fogderi, 6. Januar 1864.

Drejer